

Motion till riksdagen 2017/18:3784

av Mikael Jansson och David Lång (båda SD)

Redovisning och reducering av kostnader för asyl- och anhöriginvandring

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska utreda kostnaderna för asyl- och anhöriginvandringen till Sverige och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att endast svenska medborgare ska tillåtas ta del av Sveriges välfärdssystem och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Fram tills hösten 2015 förnekade såväl det borgerliga som det rödgröna blocket att asyl- och anhöriginvandring innebär en ekonomisk uppoffring för Sverige – detta trots att många experter, som exempelvis professor Jan Ekberg, professor Bo Södersten, professor Kjetil Storesletten och docent Jan Tullberg sedan länge kommit fram till att denna invandring kostar det svenska samhället stora summor varje år. Efter Sverigedemokraternas riksdagsinträde efter valet i september år 2010 har ytterligare omfattande beräkningar gjorts, bland annat av riksdagens utredningstjänst. Resultatet av dessa utredningar och beräkningar pekar i samma riktning som ovan nämnda experters beräkningar. Trots att all expertis pekar i samma riktning, och trots att Sverigedemokraterna hänvisat till denna expertis, så har övriga riksdagspartier ifrågasatt de beräkningar som Sverigedemokraterna hänvisar till.

Idag kan regeringspartierna inte längre dölja att masstillströmningen av utlänningar innebär enorma påfrestningar för vårt samhälle. För två år sedan menade statsminister Fredrik Reinfeldt att det saknas reformutrymme i statsbudgeten på grund av invandringspolitiken. I september 2016 medgav finansminister Magdalena Andersson i SVT:s Agenda att tillströmningen av utlänningar varit ekonomiskt betungande, bland annat med citatet ”därutöver har vi ökade kostnader för migrationen som är ganska

avsevärda under det här året och framför allt under nästa år”. Därmed erkänns tidigare decenniernas lögner i denna fråga.

Ansvarslösheten i detta är monumental. Dessutom har varje regering försökt osynliggöra de ekonomiska konsekvenserna av den förda politiken, bland annat genom att ingen statistik får föras gällande inföddas respektive invandrades nyttjande av svensk välfärd. Därigenom har utvärdering av den fulla konsekvensen av politiken försvårats. Vi menar att svenska väljare måste få veta hur mycket av skattebetalarnas pengar som går åt för att upprätthålla den nuvarande asyl- och invandringspolitiken och att regeringen är skyldig att grundligt utreda och redovisa detta, inte minst för att svenska skattebetalare ska få klart för sig hur stor vanskötseln är.

Ett sätt att komma tillrätta med de skenande kostnaderna för migration är att reducera icke-medborgares tillgång till de svenska välfärdssystemen. En sådan åtgärd skulle sannolikt uppfattas som rättvis eftersom nyanlända, till skillnad från exempelvis svenska fattigpensionärer, inte bidragit till dagens svenska välfärdssystem. De som är verkliga flyktingar kommer fortfarande vara tacksamma för att de tillåts stanna i Sverige, medan de som kommit hit som ekonomiska migranter, uteslutande i syfte att höja sin levnadsstandard, får incitament att återvända till sina hemländer. Det ovan anförda bör ges regeringen tillkänna.

Mikael Jansson (SD)

David Lång (SD)